

Underbilag 1 til bilag 6

Afskrift af påtegning på skrivelse af 13. oktober 1953 fra justitsministeriet til retslægerrådet.

Ved sagens tilbagesendelse skal retslægerrådet udtale, at adgangen til domsbehandling af tilbageholdelse vil kunne få betænkelige konsekvenser for sindssygehospitalernes arbejde og dermed altså også for behandlingen af patienterne, men lovforslagets princip mindsker disse betænkeligheder, idet justitsministeriet gøres til part i sagen, således at man undgår procedure mellem hospital og patient. Udfra de ved grundlovsbestemmelsen givne forudsætninger må man derfor anse den nu foreslåede ordning for acceptabel, idet man herved går ud fra, at loven tænkes ændret, såfremt de indhøstede erfaringer måtte afsløre særlige ulemper, der ikke på nærværende tidspunkt lader sig overskue.

Retslægerrådet har forudsat, at eventuel fremstilling af patienten i retten (retsplejelovens § 470, stk. 4) vil kunne ske derved, at retten sættes på hospitalet, hvor patienten opholder sig, eller i hvert fald ved hospitalets hjemting, idet det må anses for udelukket, at man kan lade sindssyge, der er så dårlige, at tvangstilbageholdelse kommer på tale, foretage eventuelt længere rejser. Ligeledes har man forudsat, at eventuel afhøring af hospitalets læger vil kunne finde

sted ved hospitalets hjemting, idet det for lægerne ville betyde meget væsentlig forstyrrelse i deres arbejde, om de idelig i sådanne sager skulle foretage rejser til patientens hjemting. Selv under de nævnte forudsætninger må det befrygtes, at den påtænkte ordning vil medføre betydelige besværligheder og ikke uvæsentlige ulemper.

Hvad angår spørgsmålet, om der i sindssygelovens § 9, stk. 2, skal indføres en frist, inden hvilken justitsministeriets afgørelse skal foreligge, skal rådet bemærke, at der ikke udfra lægeligt synspunkt findes tvivlende grunde til at fastsætte en sådan frist. Såfremt imidlertid en frist af andre grunde skønnes formålstjenlig, skal med hensyn til dens varighed bemærkes, at retslægerrådets ekspedition af disse sager antagelig vil kunne tilendebringes på omkring en halv snes dage. I visse tilfælde kan det dog være nødvendigt at indhente nærmere oplysninger på det pågældende hospital, og der vil da kunne medgå noget længere tid, eventuelt op til 3 uger,

I sagens behandling har professorerne Helweg og Sand og overlægerne Dickmeiss, Fremming, Nørvig og Schwalbe-Hansen deltaget.

Retslægerrådet, København, den 19. november 1953.

Sand.

/ P. O. Hansen.

Til justitsministeriet